

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Iphone Media, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »IPH IPHONE«, for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35, 38, 41 og 42 — EF-varemærkeansøgning nr. 5562822

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Apple, Inc.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering nr. 2901007 af ordmærket »IPHONE«, for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 38 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvis taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren er af den opfattelse, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet appelkammeret foretog en fejlagtig anvendelse af bestemmelserne heri på det anfægtede varemærke.

Sag anlagt den 24. september 2010 — ClientEarth mod Rådet

(Sag T-452/10)

(2010/C 328/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Hockman, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Rådet for Den Europæiske Union har tilsidesat forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾
- Det fastslås, at Rådet har tilsidesat artikel 294, stk. 6 TEUF ved ikke fuldt ud at have underrettet Europa-Parlamentet om begrundelsen for dets fastlæggelse af sin holdning ved førstebehandlingen.
- Den anfægtede afgørelse af 26. juli 2010 (ref. 15/c/01/10), hvorved Rådet afslog begæringen i henhold til artikel 8, stk.

3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 og herved afviste at udlevere dokument nr. 6865/09, annulleres.

- Rådet tilpligtes at give aktindsigt i det udbedte dokument.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement, herunder eventuelle intervenienters sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Rådets afgørelse af 26. juli 2010, hvorved sagsøgte undlod at give sagsøgeren aktindsigt i dokument nr. 6865/09, der indeholder en udtalelse fra Rådets Juridiske Tjeneste vedrørende Kommissionens forslag til ændring af forordning (EF) nr. 1049/2001 og navnlig vedrørende de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer, som er indeholdt i Cashman-rapporten.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål gjort følgende anbringender gældende:

For det første er den anfægtede afgørelse i strid med artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 og artikel 294, stk. 6, TEUF. Offentliggørelsen af den udbedte juridiske udtalelse vil ikke skade beskyttelsen af juridisk rådgivning, idet den ikke vil skade Rådets interesse i at anmode om og at modtage ærlig, objektiv og fyldestgørende juridisk rådgivning. Lovgivningsprocedurens førstebehandling må medføre offentliggørelse af juridiske udtalelser om tilladeligheden af ændringer, som foreslås af Europa-Parlamentet.

For det andet er den anfægtede afgørelse i strid med artikel 4, stk. 3 første afsnit, i forordning (EF) nr. 1049/2001. Den pågældende artikel finder ikke anvendelse på beskyttelsen af juridisk rådgivning. Selv om dette var tilfældet, ville offentliggørelsen af den udbedte juridiske udtalelse ikke væsentligt skade Rådets beslutningsprocedure. Denne offentliggørelse vil ikke være til skade for Den Juridiske Tjenestes mulighed for at forsvare Rådets holdning i retssager helt uafhængigt af enhver udefrakommende påvirkning eller Rådets Juridiske Tjeneste uafhængighed og ej heller Rådets interne drøftelser af Europa-Parlamentets ændringer.

Den anfægtede afgørelse er endvidere i strid med artikel 4, stk. 2, sidste led, og med artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001, idet Rådet ikke undersøgte, om der forelå en tungtvejende offentlig interesse, der kunne begrunde offentliggørelse, og heller ikke gav en detaljeret begrundelse for afslaget på offentliggørelse. Rådet foretog ikke en afvejning af beskyttelsen af juridisk rådgivning i forhold til den almene interesse i at gøre et dokument offentligt tilgængeligt på baggrund af de fordele, der er forbundet med en øget åbenhed, samt som følge af, at adgang til den udbedte rådgivning ville give borgerne mulighed for en tættere deltagelse i ændringsproceduren for forordning (EF) nr. 1049/2001, som vedrører den brede offentlighed, for så vidt som den giver offentligheden et grundlag for at udøve retten til aktindsigt i EU-institutionernes dokumenter.

Endelig er den anfægtede afgørelse i strid med artikel 4, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1049/2001, idet den afslår at give delvis aktindsigt i det udbedte dokument.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 24. september 2010 — Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development mod Kommissionen

(Sag T-453/10)

(2010/C 328/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development (Belfast, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor K. Brown og barrister D. Wyatt QC)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse nr. 2010/399/EU (¹) (meddelt under nr. K(2010) 4894) af 15. juli 2010 annulleres, for så vidt den post, der vedrører en korrektion efter en fast sats på 5 % med i alt 18 600 258,71 EUR af udgifter, som blev afholdt i Nordirland i regnskabsåret 2007, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I det foreliggende søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om delvis annulering af Kommissionens afgørelse nr. 2010/399/af 15. juli 2010 (meddelt under nr. K(2010) 4894), for så vidt den udelukker den post, der vedrører en korrektion efter en fast sats på 5 % med i alt 18 600 258,71 EUR af udgifter, der blev afholdt i Nordirland i regnskabsåret 2007, fra EU-finansiering.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført følgende anbringender.

For det første er Kommissionens afgørelse for så vidt angår den anfægtede post et resultat af faktiske eller retlige fejl, idet de mangler, Kommissionen har konstateret ved nøglekontrollerne, og deres mulige virkninger på anmeldelsen af de støtteberettigede arealer i regnskabsåret 2006 ikke berettiger til en korrektion på 5 % af de relevante udgifter i Nordirland i det pågældende år. Disse over anmeldelser kunne ikke forhøje referencebeløbene, der stammer fra betalinger til landbrugere i 2000, 2001 og 2002 og kunne dermed alene forhøje antallet og ikke værdien af betalingsrettigheder i 2005. Omkring 78 % af de betalingsrettigheder, der skal tildeles og fordeles mellem de støtteberettigede hektarer, som landbrugerne har anmeldt i 2005, var fastsat ved betalinger til de pågældende landbrugere i 2000, 2001 og 2002, og denne procentdel var ikke behæftet med fejl ved fastlæggelsen af antallet af støtteberettigede hektarer i 2005, hvilket blev gentaget i 2006. Bestemmelserne vedrørende nedsættelse og udelukkelse eller om sanktioner finder desuden anvendelse under hensyntagen til princippet om efterfølgende regulering af betalingsrettigheder og under hensyntagen til princippet om, at der ikke skal anvendes sanktioner, når en landbruger foretager en over anmeldelse af antallet af støtteberettigede hektar og betalingsrettigheder, men det landbrugsareal, der er fastlagt som støtteberettiget, er stort nok til at aktivere alle de betalingsrettigheder, som landbrugeren faktisk er berettiget til. Kommissionen har anlagt en urigtig fortolkning af de bestemmelser, der indeholder disse principper, og har derfor i betydeligt omfang overvurderet de beløb, der skal tilbagesøges fra landbrugerne i Nordirland i henhold til over anmeldelser i regnskabsåret 2006.

Kommissionen har endvidere tilsidesat proportionalitetsprincippet, idet den opgør det sandsynlige tab til 5 % af samtlige afholdte udgifter, selv om det underliggende princip, der skal anvendes, når det er ikke muligt præcist at opgøre tabene af EU-midlerne, er, at der må være en klar sammenhæng mellem korrektionssatsen det sandsynlige tab. Kommissionens vurdering er baseret på to fejlagtige antagelser: Den første fejlagtige antagelse er, at det er uden betydning, at fejlene ved overvurderingen af støtteberettigede areal i 2005 og 2006 ikke har kunnet have en negativ indvirkning på omkring 78 % af de betalingsrettigheder, der skal tildeles landbrugerne, og dermed ikke kunne udgøre en risiko for midlerne. Den anden fejlagtige antagelse består i, at Kommissionen i betydeligt omfang har overvurderet de beløb, der skal tilbagesøges fra landbrugerne i Nordirland i tilfælde af over anmeldelse i 2006. Da Kommissionens anvendelse af en nedsættelse med en fast sats på 5 % endelig er baseret på en væsentlig overvurdering af det faktisk sandsynlige tab for EU-midlerne, forekommer nedsættelse med en fast sats på 5 % overdreven og dermed uforholdsmæssig.

(¹) Kommissionens afgørelse af 15.7.2010 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nr. K(2010) 4894) (EUT L 184, s. 6).